

د هیلې
ژوند

Ketabton.com

ناول

لیکواله: فوزیه ارزو
ډیزاینر: سیدادریس سادات
0731363201

د هیلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

د هیلې ژوند

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پیژوندنه!

نوم.	د هیلې ژوند
لیکواله.	فوزیه ارزو
ډیزاین.	سید ادريس سادات
کمپوز.	سیدادريس سادات
د لیکوالي شمارة.	003378294943
د سادات شمارة.	0731363201

<https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv>

چینل.

<https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dIHRDKRmRR1QHSz>

واټساپ گروپ.

که چیرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتیا لرئ، یا هم غواړئ، خپل کتاب په پي ډي بڼه نشر کړئ، نو له موږ سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

ډالۍ

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان

او خوږې مور جانې ته ډالۍ

وي.

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنگید، پورته مې کړ پر واټسپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسې سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیاني یې راپه گوته کړئ.

نو ډیره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترگو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینخوډم.

خوند یې راکړ، انجلی ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډیر خوښ شو، انشاالله د پښتو ادب کې به یوه نوې کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خنډ نه جوړیږم.

راځئ، او ناول راسره ولولئ،
خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې یې په بدل کې زما یوتوب چینل
چې په هغې کې هم درته لنډې کیسې نشر وکړئ، سبسکرایب کړئ.
او ښکلې کیسې پکې وگورئ، د چینل لینک!

<https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv>

د ننگرهار ملي راډیو کارمند

سیدادریس سادات

پیل

وړه کورنۍ مې وه، مور پلار خويندې او وروڼه!
يوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولگي کې وم.
زده کړو سره مې بې حده ډيره مينه وه، له اوله تر لسم ټولگي پوري اول نمره وم.
ژوند کې مې يواځې يوه هيله وه، چې زده کړې وکړم.
پرمختگ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتگاره شم، ښوونځي تازه پيل شوي وو. دا چې زه
درسونه کې لايقه وم، نو درسونه هم راته هيڅ مشکله نه وو.
درسونه سره سره مې کور کار هم کاوه او د شپې مطالعه مې زياته کوله، هر ډول
کتابونه مې لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.
نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبایل اخیستی وو.
خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې موږ پاکستان کې وو او زياتره خپلوان
موافغانستان کې!
نو ځکه به زنگ باندي مصرف زيات راته، نو کورنۍ مې موبایل کې فیسبوک او واتساف
هم خلاص کړي وو.
نو مابه هم هميشه کتابونه پکې ډانلود کول، کله به مې معلومات ويل!
خو هيڅکله مې پرديو سره پکې خبره يا مسج نه وو کړی.
همداسي وخت تېرېده، يووخت د کورنيو ستونزو لامله ډيره خفه وم.
نو ستوري مې ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ويل، چې موبایل کې د مسج غږ
شو.

د هیلې ژوند

ومي کته زما په ستوري زياتو خپلوانو مي نظرونه ورکړي وو، هغو کې يو پردي هلک هم
يونظر ورکړی و.

و ليکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه يوه حل لاره لري.

ماهم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبایل مي بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوويده شوم، په سبا يې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی،
کار او بيا شپه شوه.

موبایل مي رپورته کړ، غوښتل مي فیسبوک وگورم، چې څه پکې نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بياهم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، ليکلي يې وو.

سلام!

څنگه ياست!

هيله لرم ستونزه مو حل شوې وي.

دا چې زموږ ايډي د هلک په نوم وه، نو ما هم بل فکر ونه کړ.

يوځل مې همداسي پرېښوده خونه پوهيږم ولې مي بيرته ځواب ورکړ، ومي ليکل!

ع سلام!

ښه يو شکر ستاسو دروغ صحت په هيله!

هو حل شوه مننه!

وروسته فیسبوک ته ولاړم، هلته د یوناوول په ویلو بوخته شوم.

چې مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو ليکلي وو:

د هیلې ژوند

-د مننې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخیر حل شوې.

ځواب مي ورنه کړ یواځي مي مسج ورته لایک کړ، لږه شیبه ووته بیا مسج راغی،
لیکلي یې وه.

-زمانوم شاهد دی، افغانی یم خوپاکستانکې ----- ښار کې اوسېږم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حیرانه شوم، چې دا هلک څنگه دومره مسجونه کوي، خو بیا مې هم ځواب ورنه کړ،
لږه شیبه وروسته بل مسج راغی.

-زماغوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانۍ نه شاته کیږي، نو ځواب مي ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پیژندلو مو زه هم افغانی یم، پاکستان کې اوسېږم هغه
ځواب راکه!

-نوم مو ؟

دا چې زه نجلی وم، ایډي د هلک په نوم وه .

نو هیڅ مي ورته ونه ویل:

لږه شیبه وروسته بل مسج راغی، ستاسو نوم څه دی؟

-ومي لیکل بې نومه !

د خدا سټېکر یې ولېږه وایي:

پوهه شوم د دې امله نه وایاست، چې نوم مو ښایسته دی.

د هیلې ژوند

له نظره به یې کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وایم، اوس کولی شی نوم مو راته وښایاست؟

ورته ومي لیکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټینګار لامل مو؟
هغه: هیڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډیر خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملګري واوسو.

زه: ایاملګرتیا یواځې د ستونزو او خفګان له امله کیږي؟

هغه: نه خو هغه وخت یو بل ډیر ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، باید ویده شم.

تر بیا مخته ښه!

هغه: يعني زما ملګرتیا نه قبلوي؟

خو خیر دا اوس لپاره مننه چي دومره وخت مورا کړ، ما هم ورنه هیله وکړه دا چې موبایل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجونې مې ډیلیټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ویده شوم، همداسي دوي ورځې تېرې شوې.
هیڅ مسج ونشو دریمه شپه بیامسج راغی.

سلام!

څنګه یاست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخنډل او لږ حیرانه هم وم.

چي داوړې دومره شله دی، ځان سره به مې ویل ځواب ورکړم.

که نه!

کله به مې هو ویل کله نه چې بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چې نوم اخیستلو سره حساسیت لري، که څنگه!

ومي لیکل:

کله چې دومره پوهیږی. نوبیا ولې دومره شله یاست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وایم.

ځان سره مې فکر وکړ، چې دا خو د نورو خبرو نیت هم لري، که کورنۍ مې پوهه شي
یامسج وگوري نو کیدای شي بل فکر وکړي.

نو پریکړه مې وکړه، چې ورته هرڅه ووايم.

تر څو نور مزاهیمت ونه کړي.

نوومي لیکل:

غواړم یوڅه درته ووايم، خو هیله لرم چې سم پوهه شی.

هغه: مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلی یم، دا موبایل مې هم د کورنۍ موبایل دی.

زه یواځې د کتاب یا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نو تاسو نه هم هیله لرم، نور پوهه
شوي یاست، چې زما د نوم نه ویلو لامل څه دی؟

هغه څو د حیرانتیا سټیکرونه ولیږل.

وي لیکل:

زه هم لږ شکمن وم چې نوم ویلو کې څه ستونزه کیدای شي؟

خو نه پوهیږم، ماته ولې داسې ښکاره شوه، لکه هغه چې هیڅ حیران نه شو لکه هغه چې پوهیده زه نجلۍ یم.

په هر حال ورته مې ولیکل:

زه: اوس خو پوهه شوي نو هیله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنۍ موبایل دی.

همدې سره مې موبایل بند کړ.

او ویده شوم، خو ورځې تیرې شوې هیڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چې نور مزاحیمت نکوي، څلورمه شپه لس بجې یې بیا مسج ولیږه...

سلام یې لیکلې وو.

ماهم بغیر بغیرله دې چې ځواب ورکړم ډیلیټ مې کړ لږه شیبه وروسته مسج راغی ډیر اوږد وو یې لیکلې وو.

هغه: پوهیږم تاسو به اوس فکر کوئ، چې اوس پوهه شوې ولې بیا مسج کوي؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډیره ښه انسانه یاست! ستاسې لیکنې او ستوریانې زما ډیرې خوښېدلې هغه وخت مې فکر هم نه وو کړی، چې تاسې به نجلۍ یاست، غوښتل مې ملگري واوسو!

خو چې تاسو سره مې خبرې وشوي باور وکړه، ډیر خوشاله شوم.

چې یو ملگري مې پیدا کړ او بیا تاسو ویل چې نجلۍ یاست.

خو ماته هیڅ توپیر نکوي، باور وکړه یواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده
داسې چاسره خبرې وکړم، چې درک مې کړي،
نور هیڅ غوښتنه نه لرم هیله کوم داومنی-

ډیره حیرانه شوم، ډول ډول فکرونه مې وکړه.

نه پوهیږم ولې مې ورباندې زړه خوړېده، شاید د انسانیت له امله وو خو بل پلوه ویره
وه چې که کورنۍ مې پوهه شي چې زه یو پردي هلک سره خبرې کوم نو څه به راسره
وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغی!

پوهیږم تاسې به اوس څه فکر کوي خوباور وکړه زما لخوا به هیڅ ستونزه درته جوړه
نشي یواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حیرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه یواځې کله کله د څو خبرو غوښتنه کوله ماویل هسي هم لیکنې
لیکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ یوه نشه
لري.

چې هرڅوک ځانته راکاږي که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مې ځواب
ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله یاست، منم!

خو زه درسونه وایم اوبل زما ډیره سختگیره کورنۍ ده، هیڅکله داسې څه نه مني!
نوهیله لرم، ته هم زیات مزاهیمت راته ونه کړې.

د هیلې ژوند

همداسې چې څنگه تا وویل یوا د یوملگري په صفت د ستونزو کمولو کي به مرسته
کوو نور وخت بي ځایه نشم تیرولی!

هغه: بلکه مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولگي زده کوونکی يم درسونه وایم
د مور یو زوي يم دوه خویندي لرم نوځکه لږ کارکوم اودرس وایم
زه: ډیر ښه خوشاله شوم، خدای مو مور ژوندی لره!

هغه: اوس مونوم ویلای شي؟

زه: هیله مي نوم دي.

هغه: خوشاله شوم ښکلی نوم دي.

زه: مننه نور دي مخته ښه باید لږ درس ووايم.

هغه: سمدې ډیره مننه دهرڅه لپاره!

موبایل مي کښوده لږ درس مي ووايه نور ویده شوم دوي ورځي همداسي تیریدی په
بله شپه يي بیامسج وکړ

شاهد: سلام

څنگه یاست

زه: ع سلام ښه یو شکر تاسو مور جانې اوخویندي موڅنگه دي

شاهد: شکر ټول ښه دي یواځي مي مورجانې لږ ناروغه ده دعاوي کوه چې ښه شي مور
مي راته ډیره گرانه ده

زه: ډیره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء ورکړي

شاهد: امین ښه درسونه دي څنگه دي

زه : ډیر ښه دي ولله زماخوښېږې نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلومېږي چې درسو نو سره ډیره مینه لري

زه : هو ډیره زیاته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتگاره شم

شاهد: افرین ویاړو چې داسي افغاناني شته

زه: مننه

همداسي له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تېرېدې خو ورځو کي حتمن هغه مسجونو کول، حال احوال پوښتنه يي کوله، کله کله به يي ټوکي کولې!
زما ورسره ملگرتيا شوه خو هیڅکله مې د ملگرتیا نه بغير کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې یوڅه ویل نومابه ترینه منعه کوو هغه هم نور پوهیده چې زه یواځي د یو ملگري په نظر ورته گورم نور څه نه همداسي وخت تیریده زما او د هغې د خبرو اووه میاشتي تیري شوي همدي اوو میاشتو کي مو ډیره ښه ملگرتیا وه، هرکله چې به خفه کیدم هغه سره به مې خبري کولې خومانه زیات مسجونو هغه کول خوځلي يي زما دلیدو غوښتنه وکړه د عکسونو غوښتنه وکړه خومانو نه منله خو هغه راته کله ناکله خپل عکسونه لېږل ما هم لیدل بیرته به مې ډیلیټ کول همدومره وخت کي يي یوځل زنگ وهلې یواځي مو سترې مشي کړي بس هغه پوهیدي چې کوم کوم وخت کي موبایل ماسره وي نوهم هغه وخت به يي مسج کوه زیاتره وخت به يي ویل چې مور يي ناروغه ده یوه شپه لس بجي وي مسج يي وکړ ډیره

خواشيني يي څرگندوله ویل يې:

مور مې ډیره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره يي نوري پیسي هم ورسره ختمي شوي ډیره خفه شوم دعا مې ورته وکړه ومي ویل خپلوانو نه مرسته وغواړه یا یوچانه په قرض واخله هغه وویل:

چې زه زیات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غریبانان دي او نور راته څوک په قرض پیسي هم نه راکوي زړه مې پري بد شو لږ خبرې مو وکړې وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوږونو والي چې مې مور راته ماشومتوب کې اخیستي هسي هم زمالپاره دیوانسان دژوند نه زیات ارزښت نلري که چیرته هغه ورکړم شاید لږ مرسته ورسره وکړي داکار مې یواځې دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډیره گرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخې شي په مابنام مې ورته میسج وکړ هغه هم خفه ښکاریده ورته مې وویل زما سره دغوږونو والي شته دسروزررو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کې یې نه منله خو وروسته یې ومنله او وه یې ویل چې سبادرته داخیستلو لپاره مسج کوم په سبایي مسج وکړ زموږ دکور پته یې وغوښته ماهر ورکړ لږ وروسته یې وویل چې هغه ځای نژدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکل وه خو دهغه دمور لپاره مې ومنل څو ساعته وروسته یې مسج وکړ چې ورشم هغه ځای یې راته وښوده زموږ کورنه لس دقیقې پیاده لاره وه هغه ځای کې گڼه گڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ماهر ددې لپاره چې څوک مې ونه گوري هغه ځای سم وگڼه ورغلم والي مې راواخیستل په ډیرې سختۍ کورنه راووتل ځکه زموږ کورنۍ نجونې هیڅکله یواځې د بیرون تگ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلې وم نوځکه لږ ویریدم هم خو ورغلم هغه ځای ته شاوخوا څوک نه ښکاریدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنگ یې وکړ پوهه شوم شاهد دي نژدې ورغلم غوښتل مې یواځې والي ورکړم اوبیرته ژر لاړه شم خو هغه دموټر دروازه خلاصه کړه وه یې ویل چې هسي نه څوک مووگوري اوستونزه جوړه نشي ماهر زړه نازړه ومنله او مخ سیت کې کینستم سترې مشي مې وکړه لومړی ځل یو پردې کس سره یواځې وم ډیره ویریدم هغه هم ښه سترې مشي وکړه دمور دروغتیا پوښتنه مې وکړه ویل ښه نه ده لږ خبرې مو وکړې غوښتل مې لاړه شم خو هغه وویل چې نه صبر

لږ دڅینلو لپاره بوتل یا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه دډیر ټینگار له وجي مي ومنل هغه ښکته شو زماهم زړه هیڅ ښه نه وو ویل مي کاشکي تللي وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندې وتلي يم همدي فکر کي وم چي دموتېر دروازي ناڅاپه خلاصې شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور څيز واغوستي اوپه خوله يي راته لاس ونيوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوټانيو کي يي موټر شاته سيټ ته وغورځولم خوله يي راته په يوه څه وتړله په سريي تور څيز راواغوستي هرڅومر پوهيژم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چيغي وهلي شوي نه تښتيدلای شوم موټر روان شو يواځي مي اوبښکي تويدلي او دخپلي کورنۍ دبدنامي ويره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي رېږدیده خو يوهيله مي وه چي کيداي شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره پوهيدم چې دري خلک دي يومي يوي خوابل بلي خواته ناست دي يوموتېر چلوي هيڅ خبري يي نه دي کړي نه مي دچاغې اوريدلي

لږ شيبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه يوکس په سر کې په څه ووهلم وروسته په هيڅ نه يم پوهه شوي لکه ويده چې شم يووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس هم موټر کي يم نه پوهيدم څومره وخت تير شوي خوسره مي توره کڅوړه ايسته شوي وه يواځي يي راته سترگي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي بنديدله اوبښکي مي رواني وي نه پوهيدم دي نه وروسته به راسره څه کيږي اوماچيرته بيايي لږ وروسته موټر ودریده دروازي خلاصې شوي يوه کس ويل ښکته شه له اوږې نه يي ونيولم مادمقاومت په ښه لاسونه اوپښي خوځول خوهيڅ گټه يي نکول په کش کولو يي روانه کړي وم چوپه چوپتيا وه داسي لکه صحرا چي وي يوځل ديوي دروازي غږ شو ننوتلو بيادبلي زه يي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولويدم غوښتل مې په زوره

زوره چيغي ووهم خوخوله مي تړلې وه يواځي مي اوسکي تويدلي راپورته شوم
کينستم لږ شيبه وروسته د يوچادپنبو ږغ شو يوسړي راغلي ويل سترې شوي به يي
خوږې سترگي به درته خلاصي کړم ځان مي ډير ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي يي
لاسونه راته خلاص کړه بيبي پلستر لري کړ اخر کي يي راته سترگو نه پتي لري کړه په
سترگو مي تياره وه څه مي نه ليدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژيړه رڼا
وليدله توره تياره کوټه وه مخي ته مي يوسړي ناست وو اوږده بریتونه يي وه ږېره يي
نه وه په رنگ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي ديوال ته ځان ورسوي هغه همداسي
له خدا شين شو وايي رشتيا هم مغروره يي شاوخوامي وکتل يواځي يوه بنده دروازه
اودکوټې په سر کې يو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسيمينټو ديوالونه وه هيڅ
دتيستي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل يي ومي ويل
مانه څه غواړي تاسو څوک ياست ولي موزه دلته راوستلي يم هغه لږ غلی وو وروسته
يي ويل پوهه به شي ډير وخت شته دي خبري سره مي په زوره اوچينغو وژړل چي
څنگه ډير وخت يعني زه به دلته ترکله يم هغه لږ شيبه وو کله چې يي غوښتل ووځي
ومي ويل غواړم اودس وکړم وه يي خندل ويل سمه ده په هغه ټوټه دي سترگي وټړه
ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه يي واخيستله سترگي يي راته وتړلې او لاس نه يي
ونيولم روانه يي کړم لږ لارم چي دروازه يي خلاصه کړه ويل ورشه هاخوايي کړم
دروازه يي بيرته بنده کړه ژر مې سترگي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټي په څير
وو هيڅ کړکی نه وه تياره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ويل سترگي
دي بيرته وټړه مجبوره وم کنه هغه راته خپله تړلې سترگي مي وتړلې خو لږه ښکته مي
ورته چوله پريښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بيرته يي ټوټه سمه کړه او هغه کوټې
ته يي راوستل او خپله ووتی دروازه يي بيرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه
ووهله خو هيڅ غږ نه وو نه هم معلوميدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ويري مي

بدن لاسونه ټول رپرېدېدل ساړه مي كيدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده
 وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوك مي غږ نه اوري همداسي دروازي
 ته كينستم هرڅومره مي وس كيده ژړل مي له ټولو زيات مي داويل چې كورنۍ به
 مي څه فكر كوي خلك اوخپلوان به مي څه څه وايي اوشاهد به څه شوې وي همداسي
 مي لوړ سوري ته وكتل ستوري بنكاريډل شپه وه اوبنكي مي په مخ رواني وي نور مي
 دچيغوتوان نه وو همدي كي شپه تيره شوه سهار شو اسمان تياره لاړه ورو ورو
 رڼاكيدله پوهه شوم ورځ شوه خوهغه خام برق هم هغسي ورو لكيده لږوروسته دپښو
 دراتگ غږ شو ژر دروازي نه جگه شوم لاړم دكوتي كونج كي پته اوټوله كينستم په
 همدي ويړه كي وم چي اوس به راسره څه څه كيږي دروازي دقيد خلاصولو ږغ شو
 دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړي راغلي يوبل ورسره وو چي بریتونه او ږېره يي
 لرله لاس كي يي كڅوړه وه دبازار ډوډي پكي وه راويي غورځوله وايي داوخوره هيڅ
 مي نه ويل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته يي كتل لږه شيبه ووته چي بل
 سړي راغلي چي ورومي كتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په رپرديدو شوه خوله
 مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه كول څه ووايم خوستوني مي نېستې وو هغه نورو
 دواړو وخندل شاهد ته وايي ياره څنگه چي يي ټاپه اړه ويلي وو هم هغه نه هم زياته
 ده هغه هم ورته وخندل وايي زماټاكنه تل سمه وي اوبنكي مي رواني وي هغو درو
 واړو راكتل شاهد وويل حيرانه شوي چي ودي ليدم راته نژدي شو زه هم ډيره ټوله
 شوم مخي ته راته كينستي وايي وگوره هغه غرور دي څه شو اوس چيرته يي په خبرو
 كولو دي هم راته بنديزونه لگول اوس وگوره ټوله زمالاس كي يي غوصي نه نور هيڅ په
 توان كي نه وه په مخ مي ورته لاړي وپاشلي پوري مي وهه شاته ولويده ومي ويل
 مادرسره څه بدكړي ولي دي داسي راسره وكړل هغه هم بيرته راپورته شو يوټينگه
 چپلاخه يي په مخ ووهلم ويل چوپ نور ستابداشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

زماپه خوښه کېږي پوهه شوم په زور هیڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ويل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چينغو چينغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطيو ته ژړل ډيره پښيमानه وم خوڅه نه کيدل

زړه کې مي ويل هغوی ولي زه راتښتولې يم که تيري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم ياخوکيدای سي پلارنه مي پيسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کيدلای شي اوڅنگه يي زه دې ځايه پوري راوستلې يم هيڅ نه پوهيدم خوهمداسي کينستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخيستله يواځي يوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوبښکو سره خوړل چوپه چوپتيا وه پوهه شوم داکلي يابار نه دي صحرا ده نه دموټرو نه دخلکو دهیچاواز نه وو هغوي هم فکر کوم چيرته تللي وه ځکه يي ږغ نه ووهمداسي ورځ تيره شوه نور خونه داذان غږ و نه هم پوهيدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډيري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ويل څنگه يې گراني هوسيله به دي نه وي ختمه شوي هيڅ مي ونه ويل لاس کي يي ډوډي وه هغه يي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم يواځي يوڅه کولای شوه هغه هم ژړا اواوبښکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم يواځي څومړی وخوړله نوره مي کينښودله لږ شيبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاخيدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونيوه هغوي په يوڅه لانجه وه يوبل سره يي په تېزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازې باندي کينښوده چې سم غږونه واورم يوه ويل بهرني ښه دي بل ويل نه دلته سم دي لږ شيبه وروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنيو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلی وم څوک راته نژدي شوی نه وو خوهغه بریتور چي پنډ غږ نه يې پوهه شوم هغه ويل نه دلته مو پري ډير ښه کاروبار کېږي ټول بدن مي په ريرديدو شو اوس پوهه شوم چې

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله يي ماسره زیاتی نه وو کړی ځکه چې په ډیرو پیسو خرڅیدم اوبښکي مي په مخ رواني وي کورنۍ هیلې ارمانونه مي ټول خاوري شوه کینستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شیبه وروسته دگیلاس دلویدلو په څیر غږ شو هغوي هم چيغي وهلي نه پوهیدم څه وشو خو غږونه ورک شوه ما هم په زوره زوره چيغي وهلي خدای نه مي دعزت مرگ غوښته همدې خو ورځو کي مي یواځي خدای لره چې ورسره مي خبري کولي لوړ مې وکتل ومي ویل چې خدایه پوهیږم ما گناه وکړه خودهغې دومره لویه سزامه راکوه مه پریده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي یاخوزماژوند واخله دې نه مخکي چې زه هره شیبه مړه شم یواځي یوځل مړه کیدل غواړم یوساعت نه وو تیر شوی چې بیرته دهغوي غږ شو ژر پاڅیدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چیرته بیایي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بیرته ووته شپه همداسي تیره شوه زه هم ویده شوي وم چې کله پاڅیدم پوهه شوم سهار دي شاید ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاریده یوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بریتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کینستم هغه راته ډوډي راوړي وه خوومي لیده چې لاس یې پټی وو پوهه شوم شپي دگیلاس غږ دهمدي لامل ووکله چې یي غوښتل ووځي ومي ویل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته یو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پیسي غواړي زماپلار یې درکوي خو هیله کوم ما پریدی هغه مخ راواړوه ویل داهرڅه دي خپل له لاسه کیږي نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل یواځي ته نه یي داسي ډیري نجوني ستا په څیر راغلي اوس غټو غټو سیاستمدارانو سره گرځي پیسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدي خبري سره ووته دروازه یي بنده کړه ډیر مي وژړل نور مي سترگي له ژړانه وچي شوي وي هیڅ مي توان کي نه وه نو فکر مي وکړ چې یواځي یوه لاره پاتي ده یابه تنستم یابه مي هغوي وژني نه پریدم چې عزت مي خاورو سره یو شي

ذهن کي مي ډير پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبيرته به ناهيلي
 شوم چي زه يواځي يم هغوي ډير دي زما زور اودهغوي زور نشي کيدلای خوداورخ هم
 په همدې غمونو کي تيره شوه شپه تياره شوه دروازه خلاصه شوه بریتور سړي ويل نور
 انتظار ختم شو راځه چيغي مي وهلي هغه راته سترگي وتړلي کله چي يي لاسونه تړل
 زاري مي ورته وکړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډير درد کوي هغه هم مخي خواته
 لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر کړه اوروانه يي کړم پوهه شوم دلته يواځي
 داپاتي دي لږ مي زړه کي دتښتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه
 پاکوم جگ مي که ورو مي دسترگو پتي لږ پورته کړه ومي ليدل صحرا په خير ځاي
 دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شايدموټر ته تللو ځکه چي راتللو نوموټر اودي
 ځاي ترمنځ لږ زياته فاصله وه نوهغه هم څنگ نه نيولي وم ښه ډاډه روان وو شايد
 همدې امله وو چي دژغورلو هيڅ لاره يي نه لیده ماهم کښته کتل پوهه شوم چي
 ديوي پولي په خير ځاي دي زړه کي مي خداي نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي
 وکتل په بيره مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولويده ژر مي سترگو پتي لوړه
 کړه کله چي يي دپورته کيدو هڅه کوله څنگ ته مي وکتل لږ لاندي دپاڼ په خير
 ځاي وو څومره چي مي ځان کي زور وو هغومره په زور مي هغه ټيل وهه لاندي
 ولويده اسمان کي سپوږمۍ وه خو ډيره رڼا نه وه يواځي دچاسيوري پکي ليدل کيده
 منډه مي شروع کړه شاته مي وکتل هغه کور وو يوي خواته شيلي غوندي وه بلي
 خواته لږ ليري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع کړي څومره چي مي توان وو
 هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي کتلي خومطمينه شوم دهغه پښه
 دلويدلووخت کې لږ ژوبله شوه کنه ډير ژر به رارسيدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي
 پښوکي مي هيڅ نه وه ځمکه هم ټولي ډبري وي خوهيڅ په درد نه پوهيدم باغ ته
 ورسيدم همداسي مي ونو کي منډي وهلي شاته مي وکتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

منډه تیزه کړه ونې شنې نه وي پانې یې ژرې وي نوځکه هرڅه ښکارېده خوزه هیڅ نه یې دریدلې همداسې مې منډې وهلي ډیر غټ باغ وو څوځایه مې دسپو او همداسې حیواناتو غږونه واوریدل خوکیدای شي الله هم ماسره وو زما مرسته یې کوله ځکه خومخې ته مې هیڅ حیوان نه دی راغلی کله چې تر یوځایه لاړم نور مې ساه نشوه ایستلای شاته مې وکتل هیڅ رڼا نه وه خوزړه کې مې ویره وه چې هسې نه راپسې راوړسېرې بیرته روانه شوم خوبیا مې وویل که هغوي په بله لاره مخې ته راغلي وي ودریدم دوه زړه کې شوم چې لږه شم که ودرېږم خو ورو روانه شوم یوځای کې مې پښې په لنډو خټو کې ولگیدې

ځان سره مې وویل باران خونه دی شوي نوحتمن دلته نژدې څوک شته چې داباغ ته یې اوبه ورکړي خو کیدای شي هغوي هم ددوي په څیر وي اخر کې مې خدای نه مرسته وغوښته همداسې روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چې هرڅومره تلم پای یې نه وو څو ساعته مې په تگ تیر کړي وه پښو مې له یخه او درده نور حرکت نشو کولای نوځکه مې یوې ونې ته تکیه وکړه کینستم لاسونه مې ډیر ټینګ تړل شوي وه په غاښونو مې هڅه وکړه خودا چې تیاره وه څه مې نشوه کولای لاسونه مې هم هغسې تړلي وه ځان مې ډیر درد شروع کړ ډیر مې ساره کیدل اوښکې مې تویدلې له یوې خوا دهغوي ویره دبلي خوا د حیواناتو ویره وه بیرته به پورته شوم بیابه مې لږ مزل وکړ بیا چې به مې نور توان نه ووتله بیابه لږ کینستم خو همدې کې سهار خوا کیدله تیاره تلله رڼا کیدله یوې خوانه خوشاله کیدم چې رڼا شي بلي خوانه مې زړه بدوو هسې نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بیالارم کله مې چې وکتل شاوخوا ډیرې ونې ولاړې دي اوداوبو رغ دي زړه مې ودریده فکرمې وکه چې هغوي به وي شاوخوا مې وکتل یوې خوانه غونډ بوتې ولاړ وه په کراره لاړم هلته دهغو شاته پټه شوم ټول بدن

مي لږزیده په خوله مي لاسونه ټینگ نیولي وه داوخت کي دسهارخواکیدله غږ غلی شو ورو ورو مي وروکتل یوسپین ږیری سړي لاس اومخ وچوي داسي ښکاریدل لکه اودس چې یې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چې هغوي نه دي خوهیڅ مي ورته ږغ ونه که هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاره نویودختو زوړ کور ښکاره شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لري کینستم پټ پټ مي کتل ترخوپوهه شم څوک شته که نه لږه شیبه ووته یو هلک راووته لاس کي یې داوبو لوښی وو معلومیده چې اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکینسته اودس یې وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کیدل چې دواړي زامي مي یوبل سره لگیدلي لږ نژدي ورغلم ومي ویل وروره دلته ښځي شته ؟کله چې هغه راته وکتل همداسي یې کتل هیڅ یې نه ویل بیامي وویل مور یاخور لري دلته شته سر یې دهو په بڼه وخوځوي په زوره یې غږ کړه ویل موري هله راشه داڅوک ده بیایي غږ کړه لږ شیبه وروسته هغه سپین ږیری او یوه د عمر نه پخه ښځه راوتله کله چې یې ماته وکتل ټول حیران وه هیڅ یې نه ویل ملامت نه وه ځکه چې زمالاسونه تړلي وه خادر مي نه وو پښي مي لوڅي وي ورو مي وویل مرسته راسره وکړي ښځه ژر زماخوانه راغله وي ویل څوک یې اودلته څنگه راغلي یې هیڅ مي نشوه ویلاي یواځي مي اوبسکي تویدلي ښځي زوي ته مخ واړوه ویل هله هلکه ورشه یوڅادر راوړه ماته یې ویل راځه لوري هیڅ مه ویرېږه موږ مسلمانان یو دي وخت کي هلک خادر راوړ ښځي راته په سر واچوي ژر یې لاس نه ونیولم کورته یې بوتلم سپین ږیری ږغ شو ویل هلی بوټي بخاری ته واچوی کوټه گرمه کړي ښځي ته مي لاس ونیوه هغه پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شیبه وروسته یې راته لاسونه خلاص کړه ماهم ژر خادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنگ کي ځاي سم کړ ویل دلته کینه چې ډیر ساړه دي شوي زه هم کینستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

یې ټولولي یو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګې ماګې ښځې
 کړې وې لږ وروسته مې ساړه ختمیدل هغوي راته ژر چای گیلسونو کې واچوو سپین
 ږیري سپرې ویل لوري داوڅکه چې ځان دي گرم شي هغه مې وڅکه همدې سره
 یوسات یاشاید لږ زیات وخت تیر شوی وي نجوني هم کینستلي چوپ چوپتیا وه اخر
 کې سپین ږیري سپرې وویل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نوموړ ته ووايه هسي
 نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شیبه ووتله غلې وم وروسته مې له اول نه تراخړه ټوله
 کیسه ورته وکړه زما دسلګیو سره سره دهغوي اوسکي هم دباران په څېر بهیدلې هغوي
 ته یې ږیري ښیراوي وکړې ومې ویل دا کوم ځای دي هغوي راته دځای نوم واخیسته
 پوهه شوم زموږ دکورونو څخه ډیر لیري دي ځکه خو یې نوم هم راته ناشنا وو هغوي
 هم زموږ ځای نه پیژندی ورته ومې ویل تاسو موبایل لرئ هغوي ویل هو ماویل زما مې
 دپلار شمیره په یاد ده که کولای شئ هغوته زنگ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر یې
 موبایل راوړ ما هم په دماغ زور راوسته خوښه وو شمیره مې نه وه هیره شوي هغوي
 ډایله کړه لږ شیبه وروسته زنگ ورغی زړه مې په درزا شوهمدي فکر کې وم چې
 هغوي به څه حال کې وي لږ وروسته مې دپلار غږ شو سلام په ویلو سره سپین ږیري
 سپرې ورسره تېرې مشي وکړه اخر کې یې ورته وویل چې ستاسو لور چاتښتولي وه په
 ډیرو ستونزو تردې ځایه راغلي کولای شي راشي ستاسو ترراتګه به دازموږ سره امانت
 وي پلار مې ویل ته موبایل ورکړه لور ته مې داسې لکه باور چې نکوي کله مې چې
 سلام وایه نوپه چیغو چیغو مې ژپل هغوي هم پوهه شوه زه یم بیرته مې سپین ږیري ته
 موبایل ورکه هغه ورته دځای پته وویل وروسته پوهه شو چې دي ځای نه زموږ
 ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ویره لرله چې هغه بیارانښي هغه ښځې
 راته دوي د درد کولی راکړي خوداڅو ساعته په سختي تیر شوه همداسې هر ساعت مې
 پلار اوسپن ژیري سپرې خبري کولي دلاري اوکور ښودلو لپاره یوخت دوه موټره

راورسیدل پلار مي اکاگان داکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار ولیده په منډه
 ورغلم غیر کي يي ولویدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل
 وروسته مي خدای په امانې وکړه هغوي نه مي ډیره مننه وکړه او راروان شو کورته
 لاره کي هیچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي
 وژغورل شوم خو چې پلار کورنۍ اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکر شو بیرته به مي
 خوشالي پای ته ورسیده چي هغوي به څه ووايي څه به وشي خو مزل مو وکه
 راورسیدو کورته ټول بنکته شوه زه هم بنکته شوم ماشومان خويندي اوورونه مي مخي
 ته رامنډه کړل ټول مي غیر کي نیول او په چیغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل
 مور مي مخي ته راغله غیر کي يي ونيولم ډیر يي راسره وژړل کوټي ته ورغلو خور مي
 داکاگانو بنځي مي وي خاله گاني مي وي ټولو غیر کي نیولم اوژړاوي وي خو ټول
 کینستو هیڅ خبري نه وي یواځي اوبسکي وي چي ټولو راسره تویولي مور مي راته
 ډوډي راوړه یواځي څومړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي
 کله پښي ولیدلي هغو ظالمانوته يي ډیري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کریم يي
 راواخیسته پښي يي راته غوړي کړي همداسي یواځي بنځي ناستي وو خوټولو داسي
 عجیبه کتل گاونډیانو بنځي هم راغلي چاڅه ویل چاڅه همدي کي شپه شوه نارینه
 جلاناست وه بنځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتل کوټي ته پوهیدم چې ولي مي
 غواړي خوباید حقیقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاگان داکازامن نور نژدي
 خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کیسه وکړم ماهم بله چاره نه وه
 ټول هرڅه مي ورته وویل ټولو راته په یوډول کرکه کتل چابنه راته غوصه کول چاڅه
 ویل خوداچې ملامتیا اوگناه زماخپله وه نوماهم څه نه ویل غلي ناسته وم وروسته مي
 پلار ویل تللای شې زه هم راغلم ډیره سترې وم مورته مي وویل چي ویدیږم هغي راته
 ځاي سم که ځاي کي مي ښه ډیري اوبسکي توي کړلي همدي ژړاکي ویده شوي وم

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندې ږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډير په سختي په لاره تللم ځکه پښې مي پرسیدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه کالي راواخیستل هرڅه هم هغسي پراته وه لارم ومي لامبل کالي مي واغوستل داوړځ هم داسي دخلکو اوبڅوپه تگ راتگ ختمه شوه ټولو راته یوډول په بده سترگه کتل خوماڅه نه ويل په سبامي پلارمورته ويل نن میلمانه راځي شيان سم کړه ماهم څه ونه ويل کوټي نه ووتلم لږ شيبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه شوي خومورمي پلارته زاري کولي چي داسي ونه کړي هغه ويل بله لاره نشته زما دورنگ سره مي پلار ووته مورته مي ويل څه خبره ده څه شوي هغې ويل غواړي تايوسپين ږيري سړي ته ورکړي په هم هغه ځاي مي په سترگوتياره شوه ولويدم وروسته لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راکولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع کړي ومي ويل چي داسي مه کوي مامي خپله سزاليدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غير کي يي نيولي وم لږ شيبه وروسته خلک راغلل ټول خلک حجره کي ناست وه مور مي خوځوځلي پلارته خواستونه وکړه خوټولو اکاگانو مي پلار راضي کړی وو دمور خبرو مي پري هيڅ تاثير نه کوو ماهم په کوټه کي په چيغو چيغو ژړل فکر مي کوو سختي ورځي ختمي شوي خو هيڅ نه وه ختم شوي يوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي يي زه خرڅه کړم هغوي لاره پلار مي کورته راغلی مور مي ورسره جنگ وکړ پلار مي هم دخپلي بدننامۍ لامل ما اومور گڼلو چې سمه لور يي نه وه روزلي څه مي نشوه ويلاي نه مي ځان وژنه کولای شوه ځکه چې دانړۍ خومي هسي هم ټوله تباه شوه هغه نړۍ مي نه شوه خرابولای خوورځي تيري شوي پوهه شوم هغه دزيات عمر سپين ږيري سړی دي کوچيان دي بله بڼه هم لري خويښی زياتي لري ځکه خويي واده هم لسوورځو کي کوو کور هرڅه هغوي خپله تيارول نور راته هيڅ اوبښکي نه وي پاتي هيچاسره مي خبري نه کولي يواځي به کينستم ټولي هيلي مي خاورو سر يوشوي

ځان او هرچانه مي کرکه کیدله لس ورځي تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی
 وو دیوبت په څیر یې کینولم کالي اوهرڅه یې راته واغوستل دیوي کونډي په څیر یې
 کورنه ویستلم شپي ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کمیښونه اغوستي وه ژبه یې هم
 زموږ ژبي نه جلا وه مور خور ډاکاښځي مي راسره لاري ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه یې
 کوټي ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په
 عمرپوخ سپین ږبري سړی راغلی کوټي ته مور اوخوږ مي اوبښکي تویولي ټولو په
 حیرانۍ کتل زه هم دیوجسد په څیر غلي ناسته وم خپل د نږدلي ژوند ننداره مي
 کوله ښځي یوه په بلي پسي وتلي کله مي چي مور وتله ټینگه مي لمني نه ونيوله په
 چيغوچيغومي ژړل اوویل مي چي مادي ځای نه بوځي زاری مي کولي ورته خومور
 اوخوږ مي هيڅ نشوه کولاي هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولي ښځي اونجونې راټولي
 شوي وي سړی په غوصه ټولو ته څه وویل اوويي ایستلي موراوڅوږ مي هم زمالاس په
 سختي خپلي لمني نه خلاص کړ او ووتلي سپین ږبري جگ شوه دروازه یې وتړله زه
 هم ژر شاته کونج کي ټوله کینستم ددي شپي او هغه شپي چي تښتول شوي وم هيڅ
 توپیر نکیده سړی زماخوانه راته زه هم ټولیدم کله چي راته نژدي کیده ومي ویل مه
 نژدي کیږه مانه ليري اوسه سړي وخندل ویل مه ویریره زه درته تاوان نه رسوم کله
 چي یې لاس راوږه لاس مي پوري وهه ماویل لاس مه راوږه ليري شه سړی لږ شېبه
 غلی ناست وو ویل جگه شه ځاي سم کړه هيڅ مي ونه ویل سړی جگ شو غوښتل یې په
 زوره مي جگه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پوري وهه ونه لويده خو
 راغلي څو چپلاخي یې ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جگولم ماهم دهغه لاس ځان ته
 نه پریښوده وروسته سړی سترې شوو ښه ډیره یې ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي
 ويني شوه دواده زرغوني جامي مي په سرووینو ولړل شوي وروسته هغه لږ ځاي کي
 ویده شو ماهم داشپه بیاپه غمونو او اوبښکوټیره کړه ځان مي خوږیده سهاره پوري

وینښه ناسته وم هغه هم ویده ووهغه ته په کتلو مي هم کرکه کوله اذان وشو دباندې
 دڅوښځو ږغ شو هغه هم جگ شویوځل يي راوکتل بیا لار کوټي نه ووته لږ شېبه نه وه
 تیره شوي چې مور مي راغله کله چې يي زما حالت ولیده اوښکو يي په مخ رودونه
 جوړ کړ زما سر يي خپله سینه پوري نیولي وو هغه سړي پلار اواکاگانو ته مي يي
 ښیراوي کولي لږ وروسته مي خور راغله هغي هم ژړل درو واړومو دبې وسۍ اوښکي
 تویولي وروسته مي خور لاس نه ونيولم تشاب ته يي وروستلم مخ اولاسونه يي راته
 ومینځل کله مي چې هنداري ته وکتل نو خیرې مي ډیرتغیر کړی وو داسي لکه یوبل
 څوک چې اوسم همداسي دوي شپي نوري هم په داسي وهلو کې تیري شوي په دریمه
 ورځ مي مور دوي تلل مور مي راته دزړه له زوره نصیحت کاوه ویل نور دي همدا ژوند
 دي دادي کور دی خپل تقدیر ومنه اوځان سره ظلم مه کوه هغوي لارې زه يي هم
 دیوي زخمي مرغی په خیر وغورځولم ټوله ورځ مي په ژړاتیره کړه شپي پوري مي فکر
 وکړ مورمي رشتیا وایي نور مي همدارژوند دی شپي مي هم دیوبې روح جسدپه خیر
 هرڅه ومنل خپل تقدیر ته تسلیمه شوم خوترسهاره به مي په اوښکو بالښت لوند کړی
 وو څوورځي نوري تیري شوي هیچاسره مي خبري نکولي دیوي گونگی په خیر شوي
 وم تل به یواځي کوټه کي کینستم کله کله به مي مور سره خوځبري کولي

موربه مي هم راته ډاډ راکوه چې خدای شته دهغه سړي یوزوي وو مانه په عمر لږ غټ
 وو نوم يي احمد وو ډیر ښه انسان وو زمایې ډیر خیال ساته کله کله به راته او دخپلو
 رواجونو کیسي به يي راته کولي داچې زه لږ وخاندم نو تل به يي ټوکی راته کولي
 ماهم ورسره کله کله دخپلو درسونو او هیلو په اړه خبري کولي هغه هم ښوونځی ویله
 لسم ټولگی نه فارغه شوی وو یولسم ټولگی کي وو دواډه دري میاشتي تیري شوي یوه
 ورځ يي موبایل کي گوتي وهلي زه يي شاته ناسته وم چې ناڅاپه مي د شاهد عکس

باندې سترگې ولگیدې په بیرې مې ترینه موبایل واخیسته سم مې وکته هم هغه وو ژر مې ایډي وکتله په بل نوم یې جوړه کړې وه ځونجونې اوهلکان ورسره ملگري وه لاسونه مې رپریدل احمد په حیرانتیا راته کتل کله مې چې وکتل څوک نه وو هغه ته مې وویل دا هغه سړی دی چې زما ژوند یې تباه کړه هغه هم ژرموبایل واخیستی وه یې کته ویل څنگه کیدای شي داخوماسره ډیر وخت نه فریند دی اوبه تعلیم افته ځوان ښکاري ومې ویل هو که داسې نه وو ولې به زما په خیر نجونې تیرایستل کیدلې خودواړه چوپ کیناستلو مور یې راغله هغه هم جگ شو زه لارم کوټې ته ډیر مې وژړل خو وروسته مې زهن کې راغل چې هغه سړي ویلي وو چې یواځې ته نه یې ډیرې نجونې دلته راغلي یعنې هغه اوس هم داکار کوي نجونې تیرباسي نه زما خوژوند هسې هم دوزخ جوړ شوی خودهغه سزاباید ورکول شي بایدنور ددې کارمخه ونیول شي لږ وروسته ورغلم احمد مې راوغوښته خپلې کوټې ته هغه ته مې ویل یوڅه درته وایم خو قسم راسر وکړه چې مې به د خیر کار دی شاید دخدای هم خوښه وي هغه دلږ ځنډ وروسته ومنله وروسته مې ورته وویل چې ده ته به سزا ورکوو نوري نجونې به له دې عذاب نه ژغورو ویل څنگه پلان موجود کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبرې وکړو وروسته به بیا گورو هغه هم په سختۍ ومنله خو مې ویل چې یوه بله پخوانۍ ایډي پیدا کړه چې دنجلی وي ترڅو شک ونه کړي هغه هم داسې وکړه مسجونې یې ورسره پیل کړه ډیر ژر صمیمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډیر ماهره وو خوداخل مودملگرتیا نه دمینې اړیکه جوړه شوه احمد به ورسره مسجونې کول کله ناکله به یې بیا هرڅه راته ویل همداسې وخت تیریده احمد نور دداسې مینې له خبرونه تنگ راغلی وو خو زما په ډیر ټینگار به بیرته راضي شو احمد ورته دنیټ نه دیوې نجلۍ څو عکسونه په ډیر زحمت پیدا کړي وه هغه یې لیرلې وه هغه هم ورسره دمینې گرمه اړیکه جوړه کړې وه دوي میاشتي تیرې شوي وي یوه ورځ احمد وویل چې هغه غواړي

ماله نژدې نه مخامخ وگوري ډير ټينگار کوي ماهم احمد ته نور پلان وښوده زما د پلار يو ملگری وو هغه پوليسو کي قومندان و نو هروخت به زموږ کور ته راته ماته ورته چاي راوړلي نو ډيره ښه يې پيژندلېم احمد ته مي وويل چي دهغه شميره مي پلار نه واخله ووايه چي يو ملگری مي ستونزه لري هغه همداسي وکړه شميره موواخيسته او زنگ مو ورته ووهه لومړی احمد خبري وکړي بيا ماسمدلاسه يې وپيژندم ډيره ښه پوښتنه يې وکړه وروسته مي ټوله کيسه ورته وکړه هغه ويل نواوس به څه کيږي ماويل که تاسو مرسته وکړي هغه غواړي بيا داسي وکړي لکه مخکي چي ماسره کړي وو نو هم هغه وخت به يې تاسو ونيسي هغه ويل اوس خونه کيږي داوړه خبره نده خوزه درته بيا زنگ و هم ماهم ومنله څو ورځي وروسته احمد موبایل راوړ ويل پوليس کاکا دي زنگ و هلي کله چي مي ورسره سترې مشي وکړه هغه وويل چي تاسو ښه پلان جوړ کړی موږ مشوره کړي مرسته کوو خوبايد ډير پام وساتو چي کومه بده پېښه ونشي ما هم ويل سمدې ده زه احمد پوليس کاکا دري واړه اړيکه کي شوو ما او احمد د شاهد هرڅه پوليس سره شريکول هغه هم راته ځاي او هرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دليدني ورځ شوه دا هرڅه موځکه کولاي شوه ځکه چي دا احمد پلار سهار تللی او ماشام کور ته راتلی دا احمد موږ هم مانه کرکه کوله ماسره هيڅ نه کينستله نوځکه هرڅه مو هوسا کولای شوه خو زړه کي مي هم ويږه وه هم خوشالي زما ژوند يواځي يوقامت وو چي تيريدنه داسي کس سره مي ژوند کوی چي زما دنیکه په عمر وو هغه ته په ليدلو مي زړه بدیده خومجبوريت ورسره يو تخت کي ويدولم هره شپه به ديو بي روحه جسد په خير وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بي وسيو په ژړا تيريدله دا ژوند نه يودوزخ او عذاب وو دا هرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځکه خوشاله وم چي هغه هم زما په خير عذاب وگوري او زما په خبر ساده او بي گناه نجونو ژوند نور تبا نه شي په هر حال سهار وو پوليس کاکا ويل ته به خامخا راځي حجاب کي ځکه که

تاونه گوري کيدای شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلی که څه هم هرڅومره مي وويل چي مه څه هسي نه په ناڅه وشي خوهغه نه منله ډير غيرتمن هلک وو موږ دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداخل دمخکي په خير د شاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پوليس کاکا هم وو دليري مو وليدل زنگونه مو وهلي وو يوبل سره موخبري کولي احمد لږ ليري ولاړ وو پوليس هم ساده جامو کي وه هيچانه پيژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داخل موهم داسي ځاي ټاکلی وو چي څوک نه وه

احمد : هيله راغله هيڅ نه ويريده ډيره زړه وره اوپاکه نجلۍ وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته يوه کتابچه راکړه ويل که کورته لاړو بيرته به يي راکړي که نه بيا به يي ته پوره کړي وروسته خپله پوهيږي حيران شوم په خبره يي پوهه نشوم خوهغه بيرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډير په سختي تيريده نيم ساعت وخت تير شو چي موټر راغلی ودریده داچي هيلي ډير پټ حجاب کړی وو نوچانه پيژنده لږ ورنژدي شوه کله چي مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترگونه مي ورته اورونه غورځيدل ډير ورته غوصه وم خوهيلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلۍ ده هغه هم دموټر دروازه خلاصه کړه هيلي لومړی شاوخوا وکتل داسي لکه ويريدي چي وي خوکله يي چي موږ وليدلو زړه يي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کيدلي دهغي سره يوموبايل وو چي پوليس ورکړی وو نوموږ ټولو يي خبري اوريدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وويل دميني خبري يي شروع کړي خوهيلي حجاب لري نه که همداسي يي خبري ورو ورو کولي خوداخل شاهد نه وو ښکته شوی چي دوه خلک راغلل يو يي تور مخي وو يوبل هم ورسره وو کله چي يي غوښتل موټر ته وخيژی پوليس ټولو ته اشاره وکړه هيلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوا نه څلور پوليس راټول شوه وسلې يي ورباندي ونيولي هيله هم په منډه

دپوليس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځاي کي ولاړ وم پوليسو هغوي ته دتسليم چيغي وهلي هغوي هم لاسونه جگ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کيدي پوليسو خوځلي دتسليميدو وويل خوهغه ناست و اخرپوليسو ويل که ښکته نشي ډزي کوو نوهغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پوليس ورو ورو ورنژدي کيدل چي ناڅاپه شاهد مخي ته رامنډي کړي پرپوليس کاکا يي وسله ونيوله ويل ليري شي که نه داوژنم هيله دپوليس کاکا څنگ ته ولاړه وه پوليسو هغه دوه نيولي وه خوشاهد دپوليس کاکا سرته وسله نيولي وه غوښتل يي وتښتي خوپوليسو وسلې نه ايښودي کله چي پوليس کاکا غوښتل ډز وکړي شاهد ماشي ته گوته وروړه ډز شو کله مي چي يوبل ته وکتل شاهد په وينو لږلي پروت وو خوشاله شوم خوچي پوليس کاکا اوهيلي خواته مي وکتل هيله په وينو کي پرته وه پوهه شوم چي هيله دپوليس کاکا مخي ته دريدلې او مرمي په هغې لگيدلې پوليس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډي کړي هغه خلکو لاسونه يي شاته تړلي وه دپوليسو موټر ته يي پورته کړه ماوپوليس کاکا په هيلي غبرونه کول مخ مي ترينه لوڅ که لا ژوندۍ وه همداسي يي کتل وړه موسکايي وکړه او سترگي يي پټي شوي پوليس کاکا چي يي کله لاس وکته نوپوهه شوم چي هيله نور ژوندۍ نه ده ماوپوليس کاکا دواړو اوسکي تويولي امبولانس راغلي هيله يي پورته کړه زه هم حيران وم چي څنگه مي پلارته ووايم خو زماپه ځاي پوليس کاکا مي پلار او دهيلي پلارته زنگ ووهه هغوي يي خبر کړه پوليس کاکا وويل چي ته په هيڅ نه يي خبر همدا دهيلي غوښتنه وه چي پلار دوي دي پوهه نشي ته هغې سره دي پيښه کي وي هسي نه ستاوپلار ترمنځ دي جنجال جوړ نشي ماهم ومنله دهيلي کورنۍ اوزماپلار دوي ټول راغلل دپوليسو تهاني ته ټولو نه مي دهيلي دظلمونو په خاطر کرکه کيدله هغه بې گناه وه دوي ټول دهغې مجرمين دي لومړي شاهد چي خپله سزا يي وليدله بيا دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چي دهغې ژوند يي ورته په دوزخ بدل کړی وو ځکه

خوهغه دمرگ په وخت کي په خندا ولاړه ځکه چې ژوند هغي سره ډیر ظلمونه وکړه
هيله مو خاورو ته وسپارل څو ورځي تيري شوي ډیر خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول
مجلسونه کېدل دهيلي مور اوخور ډیر ژړل د هغوي په درد ډیر ښه پوهیدم ځکه چې
هغوي هم پوهیدلې چې هيله بې گناه وه دهيلي پلار هم ډیر کمزوری شوی وو شاید
اوس ډیر پښیمانه وو خوهیڅ گټه يي نه کوله هيله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه
دهيلي کورنۍ هم نور نه راتله زموږ کور هم نور عادي وو چاهيله نه یادوله یواځي
زماډیره یادیدله هغه مي دخور په خیر راته گرانه وه څوورځي وروسته مي دهيلي
کتاچه یاد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کیسه يي وه چې نوره برخه يي
ما ولیکه اوس پوهه شوم چې دهغي مطلب څه وو هيله زماپه نظر یوه اتله وه چې
دداسي ظالمانو له منگولو نه خوشي شوه پرته له گناه نه يي سزاویدله او دډیرو بې
گناه نجونو ژوند يي وژغورلو خپل ژوند يي دانسانیت لپاره قربان که

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library